

Jurisprudentie

Zaak C-597/14 P

**Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)
tegen
Xavier Grau Ferrer**

„Hogere voorziening — Uniemerkt — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 76, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, derde alinea — Beeldmerk — Oppositie door de houder van een ouder merk — Bewijs van het bestaan, de geldigheid en de beschermingsomvang van het oudere merk — Inaanmerkingneming door de kamer van beroep van een niet tijdig overgelegd bewijselement — Afwijzing van de oppositie door de kamer van beroep”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 juli 2016

1. *Uniemerkt — Beroepsprocedure — Beroep tegen een beslissing van de oppositieafdeling van het Bureau — Onderzoek door de kamer van beroep — Omvang — Feiten en bewijzen ter onderbouwing van de oppositie niet binnen de daartoe gestelde termijn aangedragen — Inaanmerkingneming — Beoordelingsbevoegdheid van de kamer van beroep — Nieuwe bewijzen — Daarvan uitgesloten*

(Verordening nr. 207/2009 van de Raad, art. 76, lid 2; verordening nr. 2868/95 van de Commissie, art. 1, regel 50, lid 1, derde alinea)

2. *Hogere voorziening — Middelen — Rechtsoverwegingen van een arrest waarin het Unierecht is geschonden — Dictum op andere rechtsgronden gerechtvaardigd — Afwijzing*

1. Artikel 76, lid 2, van verordening nr. 207/2009 inzake het Uniemerkt, dat de rechtsgrondslag vormt voor regel 50 van verordening nr. 2868/95 tot uitvoering van verordening nr. 40/94, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1041/2005, bepaalt dat het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie geen rekening hoeft te houden met feiten en bewijsmiddelen die de partijen niet tijdig hebben aangevoerd.

In dit verband blijft het, wanneer bewijzen zijn overgelegd binnen de termijn die het Bureau heeft gesteld, mogelijk aanvullende bewijzen aan te dragen.

Dezelfde uitlegging van artikel 76, lid 2, van verordening nr. 207/2009 moet worden aanvaard voor het bewijs van het bestaan, de geldigheid en de beschermingsomvang van het merk, aangezien die bepaling een regel bevat die een horizontale rol speelt in het systeem van deze verordening, doordat deze regel ongeacht de aard van de betrokken procedure van toepassing is. Daaruit volgt dat regel 50 van de uitvoeringsverordening niet aldus kan worden uitgelegd dat hij de beoordelingsbevoegdheid van de kamers van beroep uitbreidt tot nieuwe bewijzen.

(cf. punten 25-27)

2. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punt 29)